

opusdei.org

Lev XIV.: „Každý deň môže byť začiatkom nového života vďaka Božej veľkorysosti“

Dve homílie pápeža Leva pri príležitosti slávnosti Panny Márie Bohorodičky.

01.01.2026

Svätá omša na Slávnosť Panny Márie, Bohorodičky

Štvrtok, 1. január 2026

Drahí bratia a sestry,

dnes, na Slávnosť Preblahoslavenej Panny Márie, Bohorodičky, na začiatku nového občianskeho roka, nám liturgia ponúka text nádherného požehnania: „*Nech ťa Pán požehná a ochraňuje. Nech Pán rozjasní nad tebou svoju tvár a nech ti je milostivý. Nech Pán obráti k tebe svoju tvár a daruje ti pokoj*“ (Nm, 6, 24 – 26).

V Knihe Numeri toto požehnanie nasleduje po ustanoveniach o zasvätení nazirejcov a zdôrazňuje vo vzťahu medzi Bohom a izraelským ľudom posvätný a plodný rozmer daru. Človek prináša Stvoriteľovi všetko, čo od neho prijal, a on odpovedá tým, že naňho obracia svoj dobrotivý pohľad, podobne ako na úsvite sveta (*porov. Gn, 1, 31*).

Napokon, izraelský ľud, ktorému bolo toto požehnanie určené, bol ľudom oslobodených, mužov a žien znovuzrodených po dlhej skúsenosti

otroctva vďaka Božiemu zásahu a veľkodušnej odpovedi jeho služobníka Mojžiša. Bol to ľud, ktorý v Egypte mal isté zabezpečenie – nechýbalo mu jedlo, strecha nad hlavou ani určitá stabilita –, avšak za cenu otroctva, útlaku tyranie, ktorá si stále viac nárokovala a čoraz menej dávala (*porov. Ex, 5, 6 – 7*). Teraz, na púšti, mnohé z týchto istôt stratili, no výmenou dostali slobodu, ktorá sa konkretizovala v otvorenej ceste do budúcnosti, v dare múdreho zákona a v príslube krajiny, v ktorej budú môcť žiť a rásť bez pút a reťazí – skrátka, v novom zrození.

Tak nám na začiatku nového roka liturgia pripomína, že každý deň sa môže pre každého z nás stať začiatkom nového života vďaka veľkodušnej Božej láske, jeho milosrdenstvu a odpovedi našej slobody. Je krásne takto uvažovať o roku, ktorý sa začína: ako o otvorenej ceste, ktorú treba objavovať, na ktorú

sa možno vydať z milosti – slobodní a prinášajúci slobodu, tí, čo prijali odpustenie a odpúšťajúci, s dôverou v blízkosť a dobrotu Pána, ktorý nás vždy sprevádza.

Toto všetko si pripomíname, keď slávime tajomstvo Božieho materstva Márie, ktorá svojím „áno“ prispela k tomu, aby Zdroj každého milosrdenstva a dobroty dostal ľudskú tvár: Otcova láska nás zasahuje a premieňa cez tvár Ježiša, skrze ktorého detské, potom mladícke a napokon mužské oči.

Preto na začiatku roka, keď sa vydávame na cestu k novým a jedinečným dňom, ktoré nás čakajú, prosme Pána, aby sme v každom okamihu cítili okolo seba i nad sebou teplo jeho otcovského objatia a svetlo jeho požehnávajúceho pohľadu, aby sme čoraz hlbšie chápali a mali stále pred očami, kým sme a k akému úžasnému cieľu smerujeme (*porov.*

Druhý vatikánsky koncil, pastoračná konštitúcia *Gaudium et spes*, 41).

Zároveň mu však aj my vzdávajme slávu: modlitbou, svätosťou života a tým, že sa jeden pre druhého staneme zrkadlom jeho dobroty.

Svätý Augustín učil, že v Márii „sa Stvoriteľ človeka stal človekom: aby ten, ktorý usporadúva hviezdy, prijímal materské mlieko; aby ten, ktorý je chlebom (*porov. Jn, 6, 35*), mohol pociťovať hlad (*porov. Mt, 4, 2*); [...] aby nás oslobodil, hoci sme boli nehodní“ (Sermo 191, 1.1). Tým pripomenul jednu zo základných črt Božej tváre: úplnú nezištnosť jeho lásky, pre ktorú sa nám – ako som chcel zdôrazniť v Posolstve k tomuto Svetovému dňu pokoja – zjavuje „odzbrojený a odzbrojujúci“, nahý, bezbranný ako novorodenec v jasliach. A to preto, aby nás naučil, že svet sa nezachraňuje ostrením mečov, súdením, utláčaním či odstraňovaním bratov, ale skôr

neúnavnou snahou porozumieť,
odpúšťať, oslobodzovať a prijímať
všetkých – bez kalkulácie a bez
strachu.

Toto je Božia tvár, ktorej Mária
dovolila, aby sa v jej lone utvárala a
rástla, čím sa jej život úplne zmenil.
Je to tvár, ktorú ohlasovala
radostným a krehkým svetlom očí
matky v očakávaní. Je to tvár, ktorej
krásu deň čo deň kontemplovala, keď
Ježiš rástol ako dieťa, chlapec a
mladík v jej dome; a ktorú potom
sledovala srdcom pokornej učeníčky,
keď kráčal cestami svojho poslania až
ku krížu a zmŕtvychvstaniu. Aby to
dokázala, aj ona zložila každú
obranu, vzdala sa očakávaní,
nárokov a istôt – ako to vedia matky
– a bez výhrad zasvätila svoj život
Synovi, ktorého z milosti prijala, aby
ho mohla opäť darovať svetu.

V Božom materstve Márie tak vidíme
stretnutie dvoch nesmiernych

„odzbrojených“ skutočností: Boha, ktorý sa zriekol každého privilégia svojej božskosti, aby sa narodil podľa tela (*porov. Flp, 2, 6 – 11*), a človeka, ktorý s dôverou úplne prijíma jeho vôľu a vzdáva mu hold v dokonalom akte lásky tým najväčším, čo má – svojou slobodou.

Svätý Ján Pavol II., keď rozjímal nad týmto tajomstvom, vyzýval pozrieť sa na to, čo pastieri našli v Betleheme: „odzbrojúca nežnosť Dieťaťa, prekvapujúca chudoba, v ktorej sa nachádza, a pokorná jednoduchosť Márie a Jozefa“ im zmenili život a urobili z nich „poslov spásy“ (*Homília pri svätej omši na Slávnosť Panny Márie, Bohorodičky, XXXIV. svetový deň pokoja, 1. januára 2001*).

Drahí bratia a sestry, v tento slávnostný deň, na začiatku nového roka, v blízkosti završenia Jubilea nádeje, pristúpme vo viere k

jasličkám ako k miestu pokoja
„odzbrojeného a odzbrojujúceho“
par excellence, k miestu požehnania,
kde si pripomíname veľké skutky,
ktoré Pán vykonal v dejinách spásy i
v našom živote, aby sme sa potom
znovu vydali na cestu ako pokorní
svedkovia maštalí, „oslavujúc a
chváliac Boha“ (*Lk, 2, 20*) za všetko,
čo sme videli a počuli. Nech je to
naším záväzkom, naším
predsavzatím pre mesiace, ktoré
prídu, a navždy pre náš kresťanský
život.

Prvé vešpery slávnosti Panny Márie, Bohorodičky

Streda, 31. december 2025

Drahí bratia a sestry!

Liturgia Prvých vešpier Božej Matky je mimoriadne bohatá – a to tak pre závratné tajomstvo, ktoré slávi, ako aj pre svoje umiestnenie na samom konci občianskeho roka. Antifóny žalmov a Magnifikátu zdôrazňujú paradoxnú udalosť Boha, ktorý sa rodí z panny, alebo – povedané opačne – božské materstvo Márie. Zároveň táto slávnosť, ktorá uzatvára vianočnú oktávu, zahŕňa prechod z jedného roka do druhého a rozprestiera nad ním požehnanie Toho, „ktorý je, ktorý bol a ktorý prichádza“ (Zjv 1, 8).

Navyše dnes ju slávime na sklonku Jubilea, v srdci Ríma, pri Petrovom hrobe. Preto Te Deum, ktoré o chvíľu zaznie v tejto bazilike, akoby sa malo rozšíriť, aby dalo hlas všetkým srdciam a tváram, ktoré prešli pod týmito klenbami i ulicami tohto mesta.

V biblickom čítaní sme počuli jednu z ohromujúcich syntéz apoštola Pavla: „Keď prišla plnosť času, Boh poslal svojho Syna, narodeného zo ženy, narodeného pod zákonom, aby vykúpil tých, čo boli pod zákonom, a aby sme dostali adoptívne synovstvo“ (*Gal* 4, 4 – 5). Tento spôsob predstavenia Kristovho tajomstva nás vedie k myšlienke na plán – veľký plán dejín ľudstva. Tajomný plán, no s jasným stredom, ako vysoký vrch osvietený slnkom uprostred hustého lesa: týmto stredom je „plnosť času“.

A práve toto slovo – „plán“ – zaznelo aj v hymne Listu Efezanom: „keď nám dal poznať tajomstvo svojej vôle podľa svojho dobrotivého rozhodnutia, čo si v ňom predsavzal uskutočniť v plnosti času: zjednotiť v Kristovi ako v hlave všetko, čo je na nebi aj čo je na zemi“ (*Ef* 1, 9 – 10).

Sestry a bratia, v našom čase cítime potrebu múdreho, dobrotivého a milosrdného plánu. Plánu slobodného a oslobodzujúceho, pokojného a verného, takého, aký Panna Mária ohlásila vo svojom chválospeve: „Jeho milosrdenstvo z pokolenia na pokolenie s tými, čo sa ho boja“ (*Lk 1, 50*).

Svet však dnes – rovnako ako včera – obklopujú aj iné plány. Sú to skôr stratégie zamerané na ovládnutie trhov, území a sfér vplyvu. Ozbrojené stratégie, zahalené do pokryteckých rečí, ideologických vyhlásení a falošných náboženských dôvodov.

No svätá Božia Matka, najmenšia a zároveň najvznešenejšia zo stvorení, vidí veci Božím pohľadom: vidí, že Najvyšší ukázal silu svojho ramena, rozptýlil tých, čo v srdci pyšne zmýšľajú. Mocnárov zosadil z trónov a povýšil ponížených. Hladných

nakrmlil dobrotami a bohatých
prepustil naprázdno. (porov. *Lk* 1, 51
– 53).

Ježišova Matka je ženou, s ktorou
Boh v plnosti času zapísal Slovo,
ktoré zjavuje tajomstvo. Nevnútil ho:
najprv ho ponúkol jej srdcu a po
prijatí jej „áno“ ho s nevýslovnou
láskou vpísal do jej tela. Tak sa Božia
nádej preplietla s nádejou Márie,
potomkyne Abraháma podľa tela, ale
predovšetkým podľa viery.

Boh rád dúfa srdcom maličkých a
robí to tak, že ich zapája do svojho
plánu spásy. Čím krajší je plán, tým
väčšia je nádej. A naozaj, svet ide
vpred práve takto – poháňaný
nádejou mnohých jednoduchých
ľudí, neznámych svetu, no nie Bohu,
ktorí napriek všetkému veria v lepší
zajtrašok, lebo vedia, že budúcnosť
je v rukách Toho, ktorý im ponúka
najväčšiu nádej.

Jedným z takýchto ľudí bol Šimon, rybár z Galiley, ktorého Ježiš nazval Petrom. Boh Otec mu daroval vieru takú úprimnú a veľkodušnú, že na nej mohol Pán vybudovať svoje spoločenstvo (porov. *Mt 16, 18*). A my sme tu dodnes, modliac sa pri jeho hrobe, kam prichádzajú pútnici zo všetkých častí sveta obnovovať svoju vieru v Ježiša Krista, Božieho Syna. Osobitným spôsobom sa to dialo počas Svätého roka, ktorý sa chýli ku koncu.

Jubileum je veľkým znakom nového sveta – obnoveného a zmiereného podľa Božieho plánu. A v tomto pláne Prozreteľnosť vyhradila osobitné miesto tomuto mestu Rímu. Nie pre jeho slávu, nie pre jeho moc, ale preto, že tu Peter a Pavol a mnohí ďalší mučeníci preliali svoju krv za Krista. Preto je Rím mestom Jubilea.

Čo môžeme zaželať Rímu? Aby bol na výške svojich maličkých: detí,

osamelých a krehkých starších ľudí, rodín, ktoré sa len s ťažkosťami prebívajú životom, mužov a žien prichádzajúcich zďaleka v nádeji na dôstojný život.

Dnes, drahí, ďakujeme Bohu za dar Jubilea, ktoré bolo veľkým znamením jeho plánu nádeje pre človeka a pre svet. Ďakujeme aj všetkým, ktorí počas mesiacov a dní roku 2025 slúžili pútnikom a pracovali na tom, aby bol Rím pohostinnejší. To bolo – pred rokom – želanie milovaného pápeža Františka. Prajem si, aby to platilo aj naďalej, ba ešte viac po tomto čase milosti. Nech toto mesto, oživené kresťanskou nádejou, slúži plánu Božej lásky pre ľudskú rodinu.

Nech nám to vyprosí orodovanie svätej Božej Matky, Salus Populi Romani.

Preklad Martin Jarábek

Prevzaté z:

<https://www.vaticannews.va/sk/...>

Prevzaté z: [https://
www.vaticannews.va/sk/...](https://www.vaticannews.va/sk/...)

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/lev-xiv-kazdy-den-moze-
byt-zaciatkom-noveho-zivota-vdaka-
bozej-velkorysosti/](https://opusdei.org/sk-sk/article/lev-xiv-kazdy-den-moze-byt-zaciatkom-noveho-zivota-vdaka-bozej-velkorysosti/) (26.03.2026)